

SKRIFTLIG FRÅGA TILL STATSRAÅD

Från Riksdagsförvaltningen
2020-12-17
Besvaras senast
2021-01-04

Till statsminister Stefan Löfven (S)

2020/21:1084 Nationell säkerhetsstrategi

I januari 2017, på Folk och Försvars rikskonferens i Sälen, presenterades till slut regeringens förslag till nationell säkerhetsstrategi. Framtagen på Statsrådsberedningen. Aldrig förankrad i någon parlamentarisk process. På många sätt därefter bortglömd. Den är dock inte utan sina poänger. Där står bland annat: ”I Sverige krävs nödvändiga och övade beredskapsplaner och resurser för hantering av olika typer av hälsohot såsom influensapandemier. Samordnings- och samverkansstrukturer behöver finnas på plats och vara övade. Myndigheternas förmåga att upptäcka farliga ämnen och kunna verka i sådana miljöer behöver övas. Läkemedel måste finnas tillgängliga i tillräckliga mängder för att klara en plötslig kris (exempelvis antivirala läkemedel, antibiotika och vaccin).”

I ljuset av den rådande pandemin och regeringens svårigheter att hantera smittspridningen och pressa tillbaka covid-19 samt med de brister som identifierats måste det sägas finnas en diskrepans mellan vad som stod att läsa i den nationella säkerhetsstrategin i januari 2017 och verklighetens villkor 2020.

Min fråga till statsminister Stefan Löfven är därför:

Hur har de slutsatser som drogs i den nationella säkerhetsstrategin i januari 2017 om övade beredskapsplaner, samordningsstrukturer samt tillräckligt med läkemedel omsatts i praktiken?

.....

Hans Wallmark (M)

Överlämnas enligt uppdrag

Johan Welanders